

Disertační práce předložená na UK-ETF v roce 2007 se v rámci biblické onomatologie zabývá synchronními metodami výkladů hebrejských proprií ve Starém zákoně a v rabínské literatuře. Práce na citovaných příkladech odhaluje, pojmenovává a definuje 13 hlavních metod výkladů biblických hebrejských proprií, mezi něž patří tyto metody výkladů hebrejských proprií: identifikace se slovy totožných konzonant, derivace ze slovesného kořene, dekompozice, opakované užití konzonant, notarikon, gematrie, atbaš, achas bata, retrogradní čtení, metateze, záměna konzonant, transpozice všech konzonant a odvození z jiného jazyka. U každé zmíněné metody práce cituje pramen onomatologického jevu, analyzuje jej a pokouší se o aplikaci metody výkladu na další dosud nevykládaná hebrejská biblická propria. v závěru se práce pokouší o aplikaci všech potenciálních metod výkladu na jedno vybrané proprium. Po takovéto aplikaci se velmi rozrůstá počet možných výkladů jednoho propria počtu 22 výkladů. Výsledná diverzita umožňuje po aplikaci všech potenciálních metod výkladů na dané proprium "vrátit se" do jeho biblického kontextu a ověřit, zda příslušný kontext daného hebrejského propria některý z těchto výkladů umožňuje. Tím se otvírá cesta k novým výkladům mnoha textů Starého zákona.